

давам на тебе, сине мой, като в същото време ти опрощавам всички грехове... Повелих и на твоите архиепископи от Гран и Калича да обявят кръстоносен поход против България, като обещаят на всички, които се отзоват, същите индулгенции, както на тия, които заминават към светите земи..."

Подобни заповеди бяха получили и всички унгарски епископи. В същото време бе уведомен и Бодуен II за повелята до венгерския крал, като се подканяше да вдигне и той кръстоносен поход против Асена.

Ала Бела IV бавеше своя отговор. Изглеждаше, че той се колебае да нападне силната българска държава, за да не би вместо той да завземе земите на Асена, да стана обратното: българите да нахлуят във Венгрия, чиито земи бяха владели по времето на първото царство.

Бодуен не мислеше да се завръща в Константинопол, улисан в своите грижи за събиране на пари. Той бе дори продал за 18 314 хиперпери на френския крал най-скъпата реликва, която кръстоносците бяха добили от своите походи: трънения венец на Христа.

Освен това, борбата между Римската църква и алеманския император цар бе в най-големия си разгар. Ватаци и Фридрих II крояха тесен съюз между всички врагове на латините и се готвеха заедно да нападнат Константинопол. Фридрих пречеше с всички средства на готвенния от Бодуен кръстоносен поход, а с това защитаваше и земята на българите, докато в
~~тази~~ това време от папската канцелария тръгнаха писма към Лондон, към Париж, към Естергом и Калича. Напосени с отровна омраза към Асена и българската земя. Обещаващи всичко, което би могло да се обещае - само да се унищожи това гнездо на схизматици и непокорници.